

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ-ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ: Ν. Γερολέμου, Π.Ε.Δ.
Σ. Τσιβτανίδου-Κίζη, Α.Ε.Δ.
Τ. Νικολάου, Ε.Δ.

Υπόθεση Αρ.: 3950/2021

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

v

VALENTINA FORTU

Κατηγορουμένης

Ημερομηνία: 28 Ιουλίου, 2021

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: Ο κ. Ζ. Συμεού.

Για την Κατηγορουμένη: Ο κ. Γ. Πολυχρόνης.

Κατηγορουμένη παρούσα.

ΠΟΙΝΗ

Η κατηγορούμενη παραδέχθηκε ενοχή σε κατηγορίες για αδικήματα σχετιζόμενα με ελεγχόμενα φάρμακα τάξεως Β', κατά παράβαση του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 (Ν.29/77 όπως τροποποιήθηκε), όπως επίσης και στο αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες κατά παράβαση του περί Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες Νόμου του 2007, Ν.188(Ι)/2007 (όπως τροποποιήθηκε).

Στην **Κατηγορία 1** (συνομοσία προς διάπραξη κακούργηματος, κατά παράβαση των άρθρων 20 και 371 του Ποινικού Κώδικα και των άρθρων 2, 3, 4(1)(α), 24, 30, 31, 31Α του Πρώτου Πίνακα Μέρος ΙΙ και Τρίτου Πίνακα του Ν.29/77) παραδέχθηκε πως μεταξύ άγνωστης ημερομηνίας και της 23.5.2021, στην Λάρνακα, συνωμότησε με άλλα πρόσωπα από την Ελλάδα να διαπράξουν κακούργημα, δηλαδή να εισαγάγουν στην Κύπρο παράνομα, ελεγχόμενο φάρμακο Τάξης Β.

Στην **Κατηγορία 2** (παράνομη εισαγωγή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 4(1)(α), 24, 30, 31 και 31Α του Πρώτου Πίνακα Μέρους ΙΙ και Τρίτου Πίνακα του Ν.29/77), παραδέχθηκε ότι στις 23.5.2021 εισήγαγε στην Δημοκρατία, μέσω του αεροδρομίου Λάρνακος, 12 κιλά και 894,8 γραμμάρια ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης.

Στην **Κατηγορία 3** (παράνομη κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1)(2)(3), 24, 30, 31 και 31Α του Πρώτου Πίνακα, Μέρους ΙΙ και Τρίτου Πίνακα του Ν.29/77) παραδέχθηκε ότι κατά τον ίδιο τόπο και χρόνο παράνομα κατείχε την ίδια ποσότητα κάνναβης.

Στην **Κατηγορία 4** (παράνομη κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, με σκοπό την προμήθεια σε άλλο πρόσωπο κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 5(1), 6(1),(3), 24, 30, 30Α, 31 και 31Α, Πρώτου Πίνακα Μέρους ΙΙ και Τρίτου Πίνακα του Ν.29/77) παραδέχθηκε ότι κατά τον ίδιο τόπο και χρόνο, κατείχε την ίδια ποσότητα κάνναβης με σκοπό την προμήθεια της σε άλλο πρόσωπο.

Στην **Κατηγορία 5** (νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 4(1)(iii), 5, 7, 8, 9, 10, 11 και 12 του περί Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες Νόμου του 2007, Ν.188(Ι)/2007, όπως τροποποιήθηκε) παραδέχθηκε ότι κατά τον ίδιο τόπο και χρόνο, είχε στην κατοχή της περιουσία, δηλαδή το χρηματικό ποσό των €350, γνωρίζοντας ότι τούτο ήταν έσοδο από την διάπραξη του γενεσιουργού αδικήματος της εμπορίας ναρκωτικών.

Τα γεγονότα της υπόθεσης, όπως εκτέθηκαν από την κατηγορούσα αρχή και με τα οποία συμφώνησε ο συνήγορος της κατηγορουμένης, είναι τα ακόλουθα:

«Στις 23/05/21 και περί τις 15:50 αφίχθηκε στο αεροδρόμιο Λάρνακας η κατηγορούμενη από την Θεσσαλονίκη. Κατά την παραμονή της στο χώρο του αεροδρομίου, η όλη της συμπεριφορά θεωρήθηκε ύποπτη από τον ΜΚΙ. Ο ΜΚΙ υπέδειξε την κατηγορούμενη στον Υπεύθυνο Βάρδιας του Τελωνείου και δόθηκαν

οδηγίες για ανακοπή και έρευνας της. Τότε ο ΜΚ2, τελωνειακός, την ίδια μέρα και ώρα 16:15 προέβηκε σε ακτινοδιαγνωστικό έλεγχο της αποσκευής της κατηγορούμενης μέσα από τον οποίο διαπίστωσε ότι η πιθανόν η αποσκευή να περιείχε ναρκωτικές ουσίες.

Στην συνέχεια ο ΜΚ2 ζήτησε την κάρτα επιβίβασης και το διαβατήριό της κατηγορούμενης 2 και αφού διαπίστωσε τα στοιχεία της, την ρώτησε εάν της ανήκε η εν λόγω αποσκευή και η κατηγορούμενη απάντησε καταφατικά.

Αφού ανοίχθηκε από τον ΜΚ2 η αποσκευή της κατηγορούμενης, διαπιστώθηκε ότι στην αποσκευή εβρίσκοντο πάρα πολλές διαφανείς αεροστεγώς συσκευασίες οι οποίες περιείχαν ξηρή φυτική ύλη ομοιάζουσα με κάνναβη. Αμέσως ο ΜΚ2 ενημέρωσε την κατηγορούμενη για τα αδικήματα που διέπραξε, της επέστησε την προσοχή της στο Νόμο και αυτή δεν απάντησε οτιδήποτε. Η ώρα 16:20, η κατηγορούμενη πληροφορήθηκε από τον ΜΚ2 ότι ήταν υπό σύλληψη, της επέστησε την προσοχή της στο Νόμο και αυτή απάντησε «Εντάξει»

Στην συνέχεια ο ΜΚ2 μετέφερε την κατηγορούμενη στο χώρο του τελωνείου όπου στην παρουσία της καταμέτρησε 26 συσκευασίες οι οποίες περιείχαν ξηρή φυτική ύλη ομοιάζουσα με κάνναβη.

Στις 16:35 της ίδιας μέρας, ο ΜΚ2 παρέδωσε στον ΜΚ7 τόσο την κατηγορούμενη όσο και τις ναρκωτικές ουσίες.

Σε έρευνα που προέβη ο ΜΚ7 στην τσάντα της κατηγορούμενης η ώρα 16:50 της ίδιας μέρας, εντόπισε το χρηματικό ποσό των €350. Ο ΜΚ7 ρώτησε την κατηγορούμενη σε ποιο ανήκουν τα χρήματα και αφού της επέστησε την προσοχή της στο Νόμο αυτή απάντησε «Μου τα έδωσε αυτός που μου έδωσε την βαλίτσα στη Θεσσαλονίκη» Αμέσως ο ΜΚ7 της εξήγησε ότι αυτά τα χρήματα αποτελούν προϊόν παράνομων δραστηριοτήτων και ότι θα κατασχεθούν και αφού της επέστησε στην προσοχή της στο Νόμο αυτή απάντησε «Μου τα έδωσαν για τα έξοδα μου στην Κύπρο».

Στις 17:50 της ίδιας μέρας αφού η κατηγορούμενη συνελήφθη με δικαστικό ένταλμα σύλληψης από τον ΜΚ7, στα γραφεία της ΥΚΑΝ Λάρνακας, της λήφθηκε ανακριτική κατάθεση όπου παραδέχτηκε την διάπραξη των αδικημάτων που αντιμετωπίζει. Συγκεκριμένα ανέφερε ότι όταν βρισκόταν στην Ελλάδα, ερχόταν τηλεφωνικός σε επαφή με τρίτα πρόσωπα όπου της έδιναν οδηγίες πως θα λειτουργήσει. Κατόπιν συνεννόησης που είχε με τρίτο άτομο για την μεταφορά ναρκωτικών ουσιών, η κατηγορούμενη, στις 19/05/21 μετέβηκε από την Αθήνα στη Θεσσαλονίκη, με εισιτήριο που της παρείχε το τρίτο άτομο. Αφού κατέφθασε στη Θεσσαλονίκη, το τρίτο άτομο της έδωσε οδηγίες όπως μεταβεί σε συγκεκριμένο ξενοδοχείο, όπου θα διέμενε. Στο εν λόγω ξενοδοχείο όπου διέμενε η κατηγορούμενη, κάποιο άγνωστο πρόσωπο της άφησε €400 σε φάκελο για τα έξοδα της. Στις 23/05/21 η κατηγορούμενη έλαβε οδηγίες τηλεφωνικώς από τρίτο άτομο όπως μεταβεί στο αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης με σκοπό να ταξιδέψει στην Κύπρο. Πριν εισέλθει στο αεροδρόμιο, της έδωσε το ποσό των €350 ευρώ για τα έξοδα της καθώς και την αποσκευή στην οποία υπήρχαν οι ναρκωτικές ουσίες. Η κατηγορούμενη περαιτέρω ανέφερε ότι για την μεταφορά των συγκεκριμένων ναρκωτικών ουσιών θα λάμβανε το ποσό των €2000 ως αμοιβή. Αφού οι ναρκωτικές ουσίες στάλθηκαν στο Γ.Χ.Κ διαπιστώθηκε ότι επρόκειτο για ξηρή φυτική ύλη κάνναβης από την οποία δεν είχε εξαχθεί η ρητίνη συνολικού βάρους 12 κιλών και 894 γραμμαρίων».

Η κατηγορούμενη δεν βαρύνεται με προηγούμενη καταδίκη.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος της κατηγορουμένης προς υποβοήθηση του Δικαστηρίου ετοίμασε γραπτή αγόρευση για μετριασμό της ποινής. Υιοθέτησε το περιεχόμενο κοινωνικοοικονομικής έκθεσης του Γραφείου Ευημερίας που ετοιμάστηκε για την κατηγορουμένη και επεκτάθηκε σε περαιτέρω λεπτομέρειες, τα οποία παραθέτουμε πιο κάτω.

Στην εμπειριστατωμένη αγόρευση του ο συνήγορος δεν αμφισβήτησε ότι η φύση των αδικημάτων δικαιολογεί την επιβολή αποτρεπτικής ποινής. Εισηγήθηκε όμως ότι, παρόλη τη σοβαρότητα τους, ο ρόλος της κατηγορουμένης ήταν εν προκειμένω περιορισμένος και υποβαθμισμένος. Υπογράμμισε ότι η κατηγορουμένη ήταν ευάλωτη εξαιτίας της κακής της οικονομικής κατάστασης στην οποία αυτή περιήλθε, με όλα τα επακόλουθα, καθιστώντας

την εύκολη λεία εκμετάλλευσης από τρίτους. Με τις ανάγκες και τις αδυναμίες της δελεάστηκε από το χρηματικό ποσό των €2.000 και συγκατένευσε στη διάπραξη των αδικημάτων. Ουδέποτε της δόθηκε το εν λόγω ποσό, ούτε γνώριζε το είδος και την ποσότητα ναρκωτικών τα οποία διακίνησε σε μια βαλίτσα χωρίς ιδιαίτερο προσχεδιασμό. Ο συνήγορος αναφέρθηκε ιδιαίτερα στο ρόλο προσώπων που οι έμποροι ναρκωτικών επιλέγουν για τη διακίνηση ναρκωτικών. Τόνισε ιδιαίτερα τη διαφορά μεταξύ μεταφορέων ναρκωτικών και εκείνων που ενεργούν απλά ως 'βαποράκια' ('couriers' ή 'drug mules'). Τα 'βαποράκια' είναι κατά κανόνα αδύναμα άτομα με ποικίλα προσωπικά και άλλα προβλήματα, και παράλληλα με οικονομική ένδεια. Λόγω των αδυναμιών τους τυγχάνουν εκμετάλλευσης και πείθονται να μετάσχουν στη διακίνηση ναρκωτικών διασχίζοντας πολλές φορές διεθνή σύνορα και συνήθως με χαμηλή αμοιβή, αν λάβει κανείς υπόψη τα τεράστια ποσά που τα ναρκωτικά αποφέρουν στους οργανωτές. Ο συνήγορος εισηγήθηκε ότι αυτός ήταν στην παρούσα περίπτωση ο ρόλος της κατηγορουμένης. Παρέπεμψε σε νομολογία (**Hussein Hassan v. Αστυνομία** (2006) 2 Α.Α.Δ. 356, **Παντελής Λαζάρου και Tardiota Cosima v. Δημοκρατία**, Ποινικές Εφέσεις αρ. 172 και 178/09, (2010) 2 Α.Α.Δ. 633, ημερ. 21.12.2010) και σε Αγγλική νομολογία (**R v. Terence Mark Donovan** [2004] EWCA Crim 1237) όπως και στο σύγγραμμα 'Misuse of Drugs and Drug Trafficking Offences' (2012) (στη σελ. 911), σχετικά κυρίως με την εν λόγω διάκριση και το ρόλο ανάμεσα σε βαποράκια και άλλου είδους διακινητές.

Τέλος, ο συνήγορος εξέφρασε την απολογία και τη μεταμέλεια της κατηγορουμένης και εισηγήθηκε ότι, ένεκα των περιστάσεων που εξώθησαν την κατηγορούμενη στη διάπραξη των εν λόγω αδικημάτων, κυρίως των προσωπικών οικογενειακών και οικονομικών δυσκολιών, όπως και της άμεσης παραδοχής της στην αστυνομία και το δικαστήριο, το ότι πρόκειται για γυναίκα με ό, τι αυτό συνεπάγεται ως προς το κοινωνικό στίγμα (βλ. **Μπαλλής v. Δημοκρατίας** (1993) 2 Α.Α.Δ. 273), το ότι θα εκτίσει ποινή στην Κύπρο μακριά από συγγενείς και φίλους, το λευκό της ποινικό μητρώο και το ότι επρόκειτο για μεμονωμένο περιστατικό, το δικαστήριο δύναται να εξαντλήσει κάθε περιθώριο επιείκειας.

Το ύψος της προβλεπόμενης ποινής προδιαγράφει και την σοβαρότητα που θέλησε ο νομοθέτης να προσδώσει στο κάθε συγκεκριμένο έγκλημα και από την άλλη τον βαθμό προστασίας του έννομου αγαθού που προστατεύεται, στοιχείο το οποίο το Δικαστήριο οφείλει να λάβει υπόψη κατά την επιμέτρηση της ποινής, βλ. **Souilmi v. Αστυνομίας** (1992) 2 Α.Α.Δ. 248.

Το στοιχείο αυτό, δηλαδή η ανώτερη προβλεπόμενη ποινή, λαμβάνεται υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής και συνεκτιμάται με τα γεγονότα της υπόθεσης, τόσο για την επιλογή του είδους της ποινής όσο και για τον καθορισμό της έκτασης της (βλ. **Διευθυντής Τμήματος Επιθεώρησης Εργασίας v. Χρυσοστόμου κ.α.** (2002) 2 Α.Α.Δ. 575, 580).

Στην συγκεκριμένη υπό κρίση περίπτωση, ο νομοθέτης, διά μέσου της προβλεπόμενης μέγιστης ποινής της ισόβιας φυλάκισης στις **Κατηγορίες 2 και 4**, προσδίδει άκρως μεγάλη σοβαρότητα αφού το έννομο αγαθό που προστατεύεται είναι η ίδια η κοινωνία, **Saliba v. Δημοκρατίας** (2008) 2 Α.Α.Δ. 388.

Η επιβολή της ποινής αποτελεί πολύ λεπτό έργο του Δικαστηρίου. Απαιτείται εξισορρόπηση του γενικού συμφέροντος της δικαιοσύνης από τη μια και της εξατομίκευσης της ποινής στα πλαίσια του συγκεκριμένου παραβάτη από την άλλη.

Πρώτιστο καθήκον του Δικαστηρίου είναι η προστασία της κοινωνίας, το οποίο επιτυγχάνεται μόνο με την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου.

Η νομοθεσία προστατεύει τα αγαθά του πολίτη μέσω των Δικαστηρίων που αποτελούν τους φυσικούς φύλακες τούτων.

Στην υπόθεση **Πισκόπου v. Δημοκρατίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 342, λέχθηκαν τα εξής:

«Η αποτροπή, ως παράγοντας ο οποίος επενεργεί στον καθορισμό της ποινής, έχει δύο παραμέτρους. Η μία έχει ως λόγο την αποτροπή του ίδιου του παραβάτη από την επανάληψη του εγκλήματος ή παρομοίων εγκλημάτων στο μέλλον. Η άλλη αφορά την αποτροπή τρίτων από τη διάπραξη όμοιων ή παρόμοιων εγκλημάτων. Στη δεύτερη περίπτωση, η αποτροπή έχει δύο συνισταμένες:

Πρώτο, την αποτροπή η οποία είναι συνυφασμένη με τη σοβαρότητα του εγκλήματος, και δεύτερο, την αποτροπή ως μέσου για την καταστολή εγκλημάτων που ευρίσκονται σε έξαρση. Στην περίπτωση σοβαρών εγκλημάτων το στοιχείο της αποτροπής είναι αλληλένδετο με τη σοβαρότητα της κατηγορίας

εγκλημάτων, στην οποία ανήκει το υπό τιμωρία έγκλημα, και με την εγγενή ανάγκη για την αποτροπή τους».

Τα ναρκωτικά δυστυχώς έχουν εξαπλωθεί παντού. Ουδείς έχει την πολυτέλεια να αδιαφορεί μπροστά στο φαινόμενο. Αποτελούν τον σύγχρονο εφιάλτη κάθε γονέα και απειλούν το κάθε παιδί με τον όλεθρο και την καταστροφή. Μέχρι στιγμής η αντιμετώπιση αυτής της θανατηφόρας μάστιγας δεν έχει αποδώσει. Τα αδικήματα που σχετίζονται με τα ναρκωτικά δεν παρουσιάζουν σημεία κάμψης. Αντιθέτως βρίσκονται σε έξαρση, γεγονός που καθιστά αναγκαίο να επιβάλλονται αυστηρές και αποτρεπτικές ποινές.

Η χρήση ναρκωτικών έχει ποικιλόμορφα χαρακτηριστεί ως κοινωνική μάστιγα και ως νάρκη στο θεμέλιο της κοινωνίας. Αποτελούν τα ναρκωτικά κίνδυνο, τόσο για την φυσική όσο και για την κοινωνική ευημερία του κοινού. Η έξαρση, η οποία παρατηρείται στη χρήση ναρκωτικών, καθιστά την αποτροπή κυρίαρχο στοιχείο στον καθορισμό της φύσης της ποινής, γεγονός που καθιστά την φυλάκιση εμφανή επιλογή.

Σε ό, τι αφορά τους διακινητές ναρκωτικών είτε αυτοί είναι κυρίως μεταφορείς είτε βαποράκια, η νομολογία υπογραμμίζει ότι ανεξάρτητα από το συγκεκριμένο ρόλο τους, προέχει πάντοτε η αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου για το κοινό καλό. Στην υπόθεση **Μιχαήλ ν. Αστυνομίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 577, λέχθηκαν συναφώς τα εξής σε σχέση κυρίως με τα 'βαποράκια': *"Η πείρα καταδειχνει ότι οι έμποροι ναρκωτικών συχνά επιλέγουν άτομα αδύναμα ή άτομα με ειδικά προβλήματα για τη μεταφορά ναρκωτικών. Η κατανόηση αυτών των αδυναμιών και προβλημάτων δεν μπορεί να επιδράσει κατά τρόπο που να εξασθενίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου"*.

(Βλ. σχετικά και τις **Marius ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 155/2014, ημερ. 27.5.2015, **Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 165/2015, ημερ. 22.1.2018).

Έχει νομολογιακά κριθεί ότι σε περίπτωση που το αδίκημα παρουσιάζει τέτοια συχνότητα ώστε να χαρακτηρίζεται ως κοινωνική μάστιγα, όπως στην περίπτωση των ναρκωτικών, οι προσωπικές συνθήκες του κατηγορούμενου δεν έχουν τη βαρύτητα που θα μπορούσαν να έχουν σε άλλες περιπτώσεις. Δεν παραγνωρίζεται όμως και ο παράγοντας της εξατομίκευσης της ποινής.

Στην υπόθεση **Kablawi & Others v. Δημοκρατίας** (1990) 2 Α.Α.Δ. 494, τονίστηκε πως είναι καιρός όπως οι επιβαλλόμενες ποινές καταστούν αυστηρότερες για να δείχνουν τόσο την αποδοκιμασία όσο και την ενεργό συμμετοχή της δικαιοσύνης στον αγώνα που διεξάγεται σε παγκόσμια κλίμακα για την αντιμετώπιση της χρήσης ναρκωτικών. (Βλ. επίσης **Hadanand v. Δημοκρατίας** (2000) 2 Α.Α.Δ. 259 και **Jokarbozorgi v. Αστυνομίας** (2001) 2 Α.Α.Δ. 726).

Θεωρούμε χρήσιμο να παραπέμψουμε, ενδεικτικά, σε κάποιες υποθέσεις των οποίων τα γεγονότα παρουσιάζουν σχετική ομοιότητα με αυτά της παρούσας υπόθεσης. Έχουμε βέβαια υπόψη ότι, όπως λέχθηκε στην υπόθεση **Χαραλάμπους κ.ά. v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 127/2019 και 130/2019, ημερ. 10.3.2021, με μνεία στη **Χαραλάμπους v. Δημοκρατίας** (2000) 2 Α.Α.Δ. 1: *«Προηγούμενες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αναφορικά με τις επιβληθείσες ποινές είναι ενδεικτικές του μέτρου τιμωρίας συγκεκριμένων εγκλημάτων και των παραμέτρων του καθορισμού της ποινής. Δεν έχουν όμως το δεσμευτικό χαρακτήρα που ενέχει ο καθορισμός αυτός δικαίου. Και τούτο, γιατί η ποινή που επιβάλλεται σε κάθε υπόθεση είναι αλληλένδετη με τις ιδιαιτερότητες των γεγονότων που την συνθέτουν και με τις ιδιαιτερότητες των συνθηκών του παραβάτη»*.

(Βλ. επίσης, μεταξύ άλλων, τις υποθέσεις, **Πόλεος v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 141/2016, ημερ. 2.6.2017, **L.C.A. Domiki Ltd v. R.K.A. Kikkos Developers Ltd κ.ά.**, Ποιν. Έφ. Αρ. 116/20, ημερ. 17.3.2015, **Μιχαήλ v. Δημοκρατίας** (2003) 2 Α.Α.Δ. 123 και **Μιχαήλ v. Αστυνομίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 577).

Στην υπόθεση **Παύλου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 44/16, ημερ. 4.4.2019, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 9 ετών για αδίκημα κατοχής ναρκωτικών, ήτοι κάνναβης βάρους 11 κιλών και 454,9473 γραμμαρίων, με σκοπό την προμήθεια, που επιβλήθηκε (κατόπιν παραδοχής) σε κατηγορούμενο 23 ετών, ο οποίος δεν ήταν ο θύνων νους της επιχείρησης και οι ενέργειες του συνίσταντο σε μόνο μεταφορά των ναρκωτικών. Το εφετείο σημείωσε ότι λόγω των περιστάσεων σύλληψης για αυτόφωρο αδίκημα η σημασία της παραδοχής του κατηγορουμένου ήταν περιορισμένη.

Στη **Βασιλείου v. Δημοκρατίας** (2012) 2 ΑΑΔ 254, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 12 ετών (κατόπιν ακρόασης) για αδικήματα εισαγωγής και κατοχής ναρκωτικών, ήτοι κάνναβης βάρους 11 κιλών και 501,7 γραμμαρίων, με σκοπό την προμήθεια.

Στην **Χρυσάνθου v. Δημοκρατίας** (2011) 2 Α.Α.Δ. 221, επικυρώθηκε, κατ' έφεση, ποινή φυλάκισης 12 ετών για αδικήματα εισαγωγής και κατοχής ναρκωτικών, ήτοι κάνναβης βάρους 11 κιλών και 538,61 γραμμαρίων, με σκοπό την προμήθεια (κατόπιν ακρόασης), σε κατηγορούμενο ηλικίας 22 ετών, με λευκό ποινικό μητρώο.

Στη **Λαζάρου κ.ά. v. Δημοκρατίας** (2010) 2 ΑΑΔ 633, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 13 ετών (κατόπιν ακρόασης), για αδικήματα εισαγωγής και κατοχής ναρκωτικών, ήτοι 9 κιλών και 803,9 γραμμαρίων ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης, με σκοπό την προμήθεια, στον εφεσεϊόντα Λαζάρου, ο οποίος χαρακτηρίστηκε ως ο ιθύνων νους της παράνομης επιχείρησης. Η ποινή της συγκατηγορούμενής του, η οποία μετέφερε τα ναρκωτικά από το εξωτερικό έναντι χρηματικής αμοιβής ύψους €3.500, μειώθηκε σε 9 έτη για κάθε ένα από τα πιο πάνω αδικήματα. Το Εφετείο έκρινε ότι δικαιολογείτο μείωση λόγω του περιορισμένου ρόλου της και των προσωπικών της περιστάσεων.

Στην **Παύλου v. Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση αρ. 44/16, ημερ. 4.4.2019, το Εφετείο επικύρωσε ποινή φυλάκισης 9 ετών (κατόπιν παραδοχής) για το αδίκημα της κατοχής ναρκωτικών, ήτοι 11 κιλών και 456,9473 γραμμαρίων ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης, με σκοπό την προμήθεια, σε νεαρό 23 χρονών, χρήστη ναρκωτικών ουσιών, με λευκό ποινικό μητρώο.

Στην **Πολυδώρου v. Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση αρ. 141/17, ημερ. 31.5.2019, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 14 ετών (κατόπιν ακρόασης), για αδικήματα εισαγωγής και κατοχής ναρκωτικών, ήτοι 12 κιλών και 944 γραμμαρίων ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης, με σκοπό την προμήθεια.

Το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (**Κατηγορία 5**) είναι επίσης ιδιαίτερα σοβαρό, με την σοβαρότητα του να αντανακλάται από το ύψος της προβλεπόμενης ποινής αφού τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι 14 χρόνια ή με ποινή προστίμου μέχρι €500.000,- ή και με τις δύο ποινές. Σκοπός του Νόμου είναι η πάταξη της κατοχής, της χρήσης και της διαχείρισης των εσόδων της παρανομίας, είτε το γενεσιουργό αδίκημα διαπράχθηκε εντός ή εκτός της Δημοκρατίας, αφού η κατοχή και διαχείριση των εσόδων επεκτείνεται σε εύρος χρόνου πέραν του χρόνου διάπραξης του. Χρήσιμη

καθοδήγηση επί του θέματος προσφέρει το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση του Εφετείου στην υπόθεση **XXX v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 298/18, ημερ. 27.6.2019:

*«Το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως το ίδιο αυτοπροσδιορίζεται, συνίσταται στη χρήση/απόλαυση από τον αδικοπραγήσαντα των καρπών της παρανομίας του. Ό,τι έχει σημασία, για σκοπούς επιμέτρησης της ποινής, είναι το είδος και το ύψος των καρπών της παρανομίας που απόλαυσε ο αδικοπραγήςας ως αποτέλεσμα της παράνομης δραστηριότητάς του. Είναι αυτή την απόλαυση που έχει στο επίκεντρό του το υπό αναφορά αυτοτελές αδίκημα (Δέστε: **Μαληκκίδης (ανωτέρω), Βασιλείου κ.α. v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 12/2015 ημερ. 4.7.2017 και **Λεμονάρη v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 212/2017 ημερ. 17.4.2019), και αυτό για πρόληψη ή πάταξη της παρανομίας με την πρόβλεψη αυστηρών ποινών αναφορικά με την απόλαυση των καρπών της. Το Κακουργιοδικείο, ορθά επεσήμανε, πως τα αδικήματα που διέπραξε ο εφεσεΐων έχουν σε έντονο βαθμό το στοιχείο της απάτης και περαιτέρω ότι η διάπραξή τους ήταν προϊόν οργάνωσης και προσχεδιασμού με τη συμμετοχή και άλλων προσώπων – τα οποία ως ιθύνων νους δεν κατονόμασε.»*

Σίγουρα κατά την επιμέτρηση της ποινής, όσο σοβαρές και αν είναι οι κατηγορίες τις οποίες αντιμετωπίζει ένας κατηγορούμενος, τα δικαστήρια έχουν καθήκον να προβαίνουν στη διαδικασία εξατομίκευσης της ποινής, ούτως ώστε, η ποινή που θα επιβληθεί να είναι ανάλογη με τη σοβαρότητα των αδικημάτων, αλλά και των αντικειμενικών συνθηκών που περιβάλλουν την διάπραξη των αδικημάτων αυτών, καθώς επίσης και με τις προσωπικές περιστάσεις του ίδιου του κατηγορουμένου, βλ. **Θεολόγου v. Αστυνομίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 82/2014, ημερ. 30.10.2014.

Όμως από την άλλη, η διαδικασία εξατομίκευσης της ποινής δεν μπορεί να οδηγήσει σε εξουδετέρωση ούτε της σοβαρότητας των αδικημάτων, ούτε του στοιχείου της αποτροπής όταν συντρέχουν λόγοι απόδοσης αποτρεπτικού χαρακτήρα, βλ. **Κωνσταντίνου v. Δημοκρατίας** (1989) 2 Α.Α.Δ. 224 και **Φιλίππου v. Αστυνομίας** (1996) 2 Α.Α.Δ. 224.

Ως προς το πρόσωπο της κατηγορουμένης, λαμβάνουμε υπόψη τις προσωπικές και οικογενειακές της περιστάσεις οι οποίες έχουν ως ακολούθως:

Η κατηγορούμενη, ηλικίας 48 ετών, κατάγεται από την Ρουμανία, αλλά από την ηλικία των 18 ετών διαμένει στην Ελλάδα. Η κατηγορουμένη στα 16 της χρόνια υπέστη βιασμό, στη Ρουμανία, από 2 άτομα, τα οποία την ξεγέλασαν προσκαλώντας την για τσιγάρο και όταν την απομόνωσαν, ξεκίνησαν να την κτυπάνε και την βίασαν και οι δύο αμέτρητες φορές. Τότε ήταν παρθένα και την διακόρευσαν με αυτό τον φρικτό και ανελέητο τρόπο. Εν συνεχεία χάραξαν τα χέρια της με ξυράφι σηματοδοτώντας την ψυχικά και σωματικά για πάντα. Ο ένας καταδικάστηκε σε 14 χρόνια φυλάκιση και ο άλλος σε 7. Η κατηγορούμενη ουδέποτε κατάφερε να ξεφύγει από αυτές τις φρικτές μνήμες, το τρόμο, την ντροπή και την παιδική κακοποίηση που υπέστηκε. Το γεγονός αυτό συνέτριψε όλη την οικογένεια της.

Ο πατέρας της απεβίωσε όταν η ίδια ήταν 18 ετών. Η μητέρα της, συνταξιούχος, η οποία έμεινε χήρα σε νεαρή ηλικία, ένεκα των πιο πάνω οικογενειακών τραγικών συμβάντων αντιμετώπισε ψυχικά προβλήματα, λάμβανε φαρμακευτική αγωγή και νοσηλεύτηκε στο ψυχιατρείο. Το 2016 λόγω καρδιακών προβλημάτων που αντιμετωπίζει έπαθε εγκεφαλικό, ενώ το 2018 υπέστη έμφραγμα.

Η κατηγορούμενη είναι το μοναδικό παιδί από τον γάμο των γονιών της, οι οποίοι έχουν παιδιά από προηγούμενους γάμους (δύο ο καθένας), με τα οποία η ίδια διατηρεί πολύ καλές σχέσεις. Μετά την αποφοίτηση της από το Λύκειο, η κατηγορούμενη γνώρισε τον Ελλαδίτη σύζυγο της στην Ρουμανία, με τον οποίο προχώρησε σε γάμο και για μεγάλο χρονικό διάστημα διέμεναν στην Κρήτη, τόπο καταγωγής του συζύγου της. Το ζεύγος απέκτησε δύο παιδιά, τον Κωνσταντίνο ηλικίας 23 (είναι φοιτητής Πληροφορικής σε Πανεπιστήμιο στην Κρήτη) και τον Στέλιο 17 ετών. Το 2004 λόγω συγκρούσεων μεταξύ του αντρογύνου, προχώρησαν σε διαζύγιο. Η ίδια εργαζόταν πάντοτε ως ξενοδοχοϋπάλληλος τόσο στην Αθήνα όσο και στην Κρήτη. Τα τελευταία 5 χρόνια ουσιαστικά ήταν άνεργη, αντιμετώπιζε τεράστια οικονομικά προβλήματα, ενώ αναλάμβανε περιστασιακά εργασία ως καθαρίστρια. Το 2006 γνώρισε τον νυν σύντροφο της, συνταξιούχο ναυτικό, ο οποίος συντηρούσε την ίδια και τα παιδιά της. Οι σχέσεις μεταξύ τους ήταν πολύ καλές, όμως χώρισαν μετά που αυτός πληροφορήθηκε ότι η κατηγορουμένη διέπραξε τα εν λόγω αδικήματα. Η κατηγορουμένη δεν έχει προβλήματα υγείας ούτε και κάνει χρήση ουσιών ή αλκοόλ.

Για σκοπούς επιμέτρησης της ποινής λαμβάνουμε υπόψη το λευκό ποινικό μητρώο της κατηγορουμένης, σε συνδυασμό με την ηλικία της.

Το είδος, την ποσότητα και τον σκοπό για τον οποίο εισήχθησαν και κατέχονταν τα ναρκωτικά. Πρόκειται για μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών Τάξης Β, τελικός προορισμός της οποίας ήταν να διατεθεί στο κοινό. Τα εν λόγω στοιχεία είναι μεταξύ των σοβαρών παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη στον καθορισμό της ποινής (βλ. **Sikaf v. Δημοκρατίας** (2003) 2 Α.Α.Δ. 467). Σε ό, τι αφορά τις περιστάσεις που οδήγησαν την κατηγορούμενη στη διάπραξη των αδικημάτων, όπως και τον ρόλο της, σημειώνουμε ότι ενήργησε ως απλή μεταφορέας, βαποράκι εν προκειμένω, και ότι δελεάστηκε από το προσφερόμενο ποσό των €2.000 ένεκα οικονομικών προβλημάτων που αντιμετώπιζε. Πάντως, όπως και να χαρακτηρίσει κανείς το δικό της ρόλο, στην ουσία συνέβαλε κατά τρόπο κρίσιμο στη διακίνηση των ναρκωτικών ως μέρος της αλυσίδας γεγονότων με τα οποία θα επιτυγχανόταν ο τελικός στόχος που ήταν η προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα. Επομένως, υποχωρεί σε σημαντικό βαθμό η σημασία του ότι η κατηγορούμενη ήταν βαποράκι, όπως άλλωστε σαφώς προκύπτει από την υπόθεση **Μιχαήλ** (1999) (ανωτέρω).

Λαμβάνουμε επίσης υπόψη, τη συνεργασία που επέδειξε με την αστυνομία μετά που ανευρέθηκαν τα ναρκωτικά και την παραδοχή της στην αστυνομία (**Voniatis v. The Republic** (1971) 2 C.L.R. 203).

Την άμεση παραδοχή της στο Δικαστήριο. Στην υπόθεση **Χαρτούμπαλλος v. Δημοκρατίας** (2002) 2 Α.Α.Δ. 28, λέχθηκε πως η παραδοχή πρέπει να αμείβεται με σχετική έκπτωση στην ποινή. Αυτό ενθαρρύνει τους αδικοπράγουντες να παραδέχονται ενοχή με συνέπεια να μη σπαταλάται πολύτιμος χρόνος στην εκδίκαση υποθέσεων. Αποτελεί πορεία που προάγει τους σκοπούς της δικαιοσύνης. Η αντιμετώπιση αυτή δεν είναι πάντα απόλυτη και καθολική, αλλά εξετάζεται στα πλαίσια των γεγονότων της κάθε υπόθεσης (βλ. **Chafari v. Αστυνομίας** (2001) 2 Α.Α.Δ. 442. Έτσι όταν ένας συλλαμβάνεται ουσιαστικά επ' αυτοφώρω μειώνεται σημαντικά ο μετριαστικός παράγοντας της παραδοχής (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας v. Μονιάτη** (2000) 2 Α.Α.Δ. 553 και **Γενικός Εισαγγελέας v. Ζανέττου** (2001) 2 Α.Α.Δ. 438. Επίσης σε υπόθεση ναρκωτικών δεν πρέπει να υπερτιμάται το στοιχείο της παραδοχής (βλ. **Firat v. Δημοκρατίας** (1993) 2 Α.Α.Δ. 402).

Στην υπόθεση **Χαραλάμπους κ.ά. ν. Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση Αρ. 127/2019 και 130/2019, ημερομηνίας 10.3.2021, ειπώθηκαν τα κατωτέρω:

*«Η παραδοχή ενός κατηγορουμένου, ακόμη και σε περιπτώσεις αυτόφωρου αδικήματος, είναι πάντα καλοδεχούμενη και προσμετρά ως απτό στοιχείο μεταμέλειας, όπως έχει υπογραμμιστεί και στην υπόθεση **Βασιλείου ν. Δημοκρατίας**, **ECLI:CY:AD:2015:B428**, Ποιν. Έφ. Αρ. 110/2014, ημερ. 15/6/2015. Στην **XXX Ανδρέου ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 163/2015, ημερ. 11/7/2016, τονίστηκε ότι, «Η παραδοχή είναι ο μόνος απτός τρόπος για να μεταφερθεί στο δικαστήριο η μεταμέλεια ενός κατηγορουμένου και αυτό έχει δεσπόζουσα σημασία στην επιμέτρησης της ποινής».*

Τη μεταμέλεια της και τη μετάνοια της η οποία εξάγεται από τη συνεργασία και παραδοχή της στην αστυνομία όπως και την άμεση παραδοχή της στο Δικαστήριο. Λαμβάνουμε επιπλέον υπόψη τις επιπτώσεις που θα έχει μια πολύχρονη ποινή φυλάκισης τόσο στην ίδια την κατηγορούμενη όσο και στην οικογένεια της. Όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση **Ξυδάς ν. Δημοκρατίας** (2012) 2 Α.Α.Δ. 817, μια πολυετής φυλάκιση δεν ευνοεί την ομαλή επανένταξη του καταδικασθέντος και καθίσταται επώδυνη για την οικογένεια του. Ωστόσο, σε μια άκρως σοβαρή υπόθεση όπως είναι η παρούσα με πρόδηλη την αναγκαιότητα αποτροπής δεν μπορεί να αποφευχθεί η επιβολή μακράς ποινής φυλάκισης, όσο και να λάβει υπόψη κανείς τα όσα τέθηκαν ενώπιον μας σχετικά με τις προσωπικές, οικογενειακές, οικονομικές και άλλες περιστάσεις της κατηγορουμένης (βλ. **Chanine** (1987) και **Landau** (1991) (ανωτέρω)).

Ως εκ των πιο πάνω, εκδίδεται διάταγμα δήμευσης του ποσού των €350.

Αφού συνυπολογίσαμε και σταθμίσαμε όλους τους σχετικούς παράγοντες που τέθησαν ενώπιον μας, ως ανωτέρω, δείχνοντας κάθε δυνατή επιείκεια, επιβάλλουμε στην κατηγορουμένη τις πιο κάτω ποινές:

Στην **Κατηγορία 1**: καμία ποινή, λόγω επιβολής ποινής στην **Κατηγορία 2** για εισαγωγή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β.

Στην **Κατηγορία 2**: ποινή φυλάκισης 10 ετών.

Στην **Κατηγορία 3**: καμία ποινή, τα γεγονότα της οποίας περιλαμβάνονται στην 4^η κατηγορία

Στην **Κατηγορία 4**: ποινή φυλάκισης 10 ετών.

Στην **Κατηγορία 5**: ποινή φυλάκισης 3 ετών.

Οι ποινές να συντρέχουν.

Σύμφωνα με το άρθρο 117(1) του **περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, ΚΕΦ. 155**, η ποινή φυλάκισης μειώνεται κατά το χρονικό διάστημα που η κατηγορουμένη βρίσκεται προφυλακισμένη.

Διατάσσεται όπως τα ναρκωτικά κατασχεθούν και καταστραφούν. Επίσης διατάσσεται τα αντικείμενα με α/α 1, 3, 4, 5 και 7 τα οποία περιλαμβάνονται στο Έγγραφο Α κατασχεθούν και καταστραφούν, ενώ ως προς το αντικείμενο με α/α 6 αφού αφαιρεθεί οτιδήποτε κρίνεται από τις αρχές ως παράνομο να επιστραφεί στο νόμιμο δικαιούχο.

(Υπ.)

N. Γερολέμου, Π.Ε.Δ.

(Υπ.)

Στ. Τσιβιτανίδου-Κίζη, Α.Ε.Δ.

(Υπ.)

T. Νικολάου, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής